

falder den af Skatterne, der er mindst, kunde den Bestemmelse, at Tillægsskatten maa fradrages, men ikke Merindkomstskatten, i adskillige Tilfælde medføre en Begunstigelse for dem, der skal svare mere Tillægsskat end Merindkomstskat, og da dette i væsentlig Grad vil blive de Skatteydere, der har de større, mere faste og varige Indtægter, mener man, der bør indføres en Undtagelse fra den Regel, at Tillægsskatten i alle Tilfælde kan fradrages med sit fulde Beløb, og man har derfor som andet Stykke af den nye § 12 foreslaaet den Bestemmelse, at hvor en Skatteydere Merindkomstskat bortfalder i Henhold til § 10, maa han dog kun fradrage den Del af Tillægsskatten, som overstiger Merindkomstskatten, den paalignede Merindkomstskat — ja, det lyder maaske heller ikke helt populært, men jeg tror dog, det er rigtigt udtrykt, og det kan heller ikke misforstaas, og jeg tror ogsaa, det er rigtigt, at der foretages en saadan Indskrænkning af den Bestemmelse i første Stykke, hvorefter Tillægsskatten kan fradrages. Jeg kan heller ikke se, at der herved kan paaføres de skattelignende Myndigheder eller Skatteyderne noget større Bryderi, for baade Tillægsskatten og Merindkomstskatten skal jo udregnes, inden man kan se, hvilken der er den største, og hvilken der skal bortfalde, og det er jo først næste Aar, man skal se, om hele Tillægsskatten kan fradrages eller ikke.

Endnu har jeg kun at omtale Ændringsforslag Nr. 11 til § 17. Den Bestemmelse, der nu findes i Lovforslagets § 17, er sat ind af Folketinget og forhøjer det skattefrie Minimum, der nu er 600, 700 og 800 Kr. henholdsvis for Land, By og København-Frederiksbergs Vedkommende, med 200 Kr. til henholdsvis 800, 900 og 1,000 Kr. Det er oplyst i et Bilag til Folketingets Betænkning, at det vil formindske Statskassens Udbytte af disse Love med ca. 1,300,000 Kr. Det er jo en ret stor Post at undvære i disse for Statskassen saa trange Tider. Og da Landstingsudvalget ogsaa ser saadan paa det, at dette Spørgsmaal naturligt hører hjemme under den almindelige Revision af Formue- og Indkomstskatteloven, og at det derfor ikke er rigtigt at tage Spørgsmaalet op ved en Lejlighed som den, der nu foreligger, har vi ved den ændrede Paragraf, som vi foreslaar, ladet dette Spørgsmaal om Forhøjelsen af det skattefrie Minimum gaa ud. Men da vi erkender, at det kan være billigt og rimeligt, at Skatteydere med under 1,000 Kr.s Indtægt faar en Lempelse i deres Skat for Aaret 1917—18, indeværende Skatteaar, har vi foreslaaet

en saadan, nemlig at disse Indtægter ikke som nu skal beskattes med 1,4 pCt., men kun med 0,5 pCt. Dersom dette Ændringsforslag vedtages, vil Statskassen redde de ca. 1,235,000 Kr. af de 1,300,000 Kr., som Statskassen vilde gaa Glip af efter det andet Tings Forslag. Desuden har vi den Grund til at give den nævnte Paragraf den Affattelse, som vi har stillet Forslag om, at det synes os, at naar man er saa højt oppe med Skatteprocenterne, som man nu er — der findes en Del Skatteydere, der skal betale indtil 36 pCt. af deres Indtægt i Statskat, 30 pCt. Merindtægtsskat og 6 pCt. almindelig Skat —, skal man af Hensyn til Statskassens Interesser være meget varsom med at forhøje det skattefrie Beløb; for blot en Forhøjelse paa 200 Kr. af det Beløb, der ikke skal svares Skat af, kan føre til, at de største Skatteydere sparer indtil 72 Kr. i Skat, og det synes jeg dog ikke, Tiderne er til.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de af Udvalget stillede Ændringsforslag til Vedtagelse i dette høje Ting.

Tvede: Det Ændringsforslag, som er stillet af et Mindretal, Udvalgets konservative Medlemmer, slutter sig meget nær til de Udtalelser, som vi ogsaa forrige Gang, da lignende Lovforslag var fremme, fremkom med. Vi mener nemlig, at visse Brugs- og Andelsforeninger ogsaa bør svare Skat efter denne Lov. Da det jo er det almindelige, at Varefordelingen bliver beskattet gennem personlig Skat paa Varefordeleren eller Selskaberne, tvinges Købmændene eller Aktieselskaberne til ogsaa at indtjene Skatten paa deres Varer, medens derimod den Fortjeneste, de mange Indhavere af Brugsforeninger indkasserer, bliver meget vanskelig at ramme, og disse derved bliver helt skattefrie.

Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa hele det store Spørgsmaal, som ligger bag dette lille Ændringsforslag. Men jeg vil her ved denne Lejlighed kun gøre gældende, at det Argument, at Andels- og Brugsforeninger godt kan føre deres Regnskab saaledes, at der ikke bliver noget Overskud, hvoraf der kan tages Skat, holder ikke Stik i dette Tilfælde. Den Merindtægtsskat, der her skal tages, tages nemlig fra Indtægter, som vi ved har været til Stede. Skatten vil derfor kunne glide ind i Statskassen. Da den højtærede Finansminister jo til enhver Tid er meget ømfindtlig for sin Statskasse og meget gerne vil forøge dens Indtægter, vil jeg meget henstille til den højt-